Dosar nr. 1-305/2024
PIGD 1-24070482-15-1-28062024
(cauza penală nr. 2024150067)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

07 aprilie 2025 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central

Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecător Inga Gorlenco
Grefierului Vrancean Evelina, Daniela Jorovlea

Cu participarea:
Procurorului în procuratura raionului Cahul Todos Victor
Apărătorul părții vătămate minore Saitarlî Natalia
Reprezentantului legal al părții vătămate minore *****Ana
Apărătorului inculpatului, avocata Botnari Elena
Inculpatului Lungu Veaceslav

În lipsa:
Părții vătămate minore **********

a judecat în şedinţă de judecată închisă, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Lungu Veaceslav, născut la data de *****, originar și domiciliat în satul *****, cetăţean al Republicii Moldova, celibatar, nesupus militar, anterior judecat, antecedent penal stins, studii medii incomplete, fără ocupație, IDNP *****,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal.

Date cu referire la examinarea cauzei penale.

Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 28 iunie 2024 și a fost examinată la data de 07 aprilie 2025.

Procurorul în procuratura raionului Cahul, Todos Victor, în dezbaterile judiciare, a solicitat de a-l recunoaște pe Lungu Veaceslav vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 174 alin. (1) din Codul penal și a-i aplica în conformitatea prevederilor art. 70 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal de a suspenda executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani. A-l obliga pe Lungu Veaceslav să nu își schimbe locul de trai fără acordul biroului de probațiune și să se prezinte la biroul de probațiune în decurs de 5 zile de la rămânerea definitivă a sentinței. A solicitat să fie încasate din contul inculpatului în beneficul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1088 lei.

Apărătorul părții vătămate minore, avocata Saitarlî Natalia a susținut discursul procurorului în partea pedepsei.

Apărătorul inculpatului, avocata Botnari Elena, în dezbateri judiciare, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Lungu Veaceslav.

Inculpatul Lungu Veaceslav, a susținut apărătorul său și a pledat pentru nevinovăția sa.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

Lungu Veaceslav, în perioada de timp a lunii noiembrie a anului 2023, data nefiind stabilită de organul de urmărire penală, în scopul de a întreține un raport sexual a dus-o pe minora ********** născută la *****despre care cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani într-o cameră a domiciliului unui prieten de al său situat în satul ***** și în mod benevol a întreținut un raport sexual în formă normală cu **********.

Acțiunile lui Lungu Veaceslav au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.174 alin.(1) din Codul penal, cu indicii: *Raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani*.

Procedura de examinare a cauzei penale.

În ședința de judecată, inculpatul Lungu Veaceslav nu a recunoscut faptele incriminate şi vinovăția, iar împreună cu apărătorul Botnari Elena şi inclusiv procurorul au susținut examinarea cauzei în procedură generală, motiv pentru care în conformitate cu articolele 351 alin. (2) pct. 5) şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba de stat şi în ședință închisă.

Declarațiile inculpatului în cadrul ședinței de judecată.

Inculpatul Lungu Veaceslav fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, își recunoaște vina parțial. O cunoaște pe partea vătămată, este consăteana lui. S-a cunoscut cu partea vătămată, *****, la o zi de naștere, pe data de 5 noiembrie 2023, organizată de Climicenco Anatolie. Partea vătămată a fost prezentă la eveniment împreună cu o altă fată, Victoria Col. Nu a mai comunicat cu partea vătămată din perioada școlii, a absolvit școala acum cinci ani. După finalizarea studiilor, inculpatul nu a mai locuit în sat. Nu este adevărat că la ziua de naștere, ar fi mers într-o altă cameră cu partea vătămată. Partea vătămată a plecat de la zi de naștere împreună cu mama sa. La momentul petrecerii, nu cunoștea vârsta părții vătămate, a aflat ulterior de la aceasta că este însărcinată. Ulterior, după aproximativ două săptămâni, s-a întâlnit din nou cu partea vătămată, ultima i-a scris pe internet și l-a invitat la domiciliul ei. Când a vizitat-o la domiciliu, au avut un raport sexual consimțit. După o perioadă scurtă, inculpatul a fost informat despre sarcina părții vătămate. Inculpatul a aflat că partea vătămată nu avea 16 ani atunci când a mers cu aceasta la medicul de familie. Neagă faptul că ar fi avut o relație cu partea vătămată cu cinci luni înainte de noiembrie 2023, în august 2023, se afla în străinătate și a revenit în octombrie 2023. Nu a sărbătorit niciodată ziua de naștere a părții vătămate înainte de noiembrie 2023. Nu crede în faptul că ar putea fi tatăl copilului. La momentul primului raport sexual cu partea vătămată, nu știa ocupația părții vătămate, dacă lucrează sau este este la școală. Partea vătămată nu era prietenă cu sora inculpatului, ci doar comunicau ocazional. Inculpatul cunoaște faptul că Victoria Col este mai mare decât el. Inculpatul a învățat în aceeași școală cu

partea vătămată, dar nu știe în ce clasă era aceasta atunci când el a absolvit. Partea vătămată locuiește la marginea satului, în timp ce el locuiește în centru, nu cunoaște prea multe despre familia acesteia, deși știe că are frați sau surori mai mici, fără a-i cunoaște personal. Referitor la declarațiile părții vătămate, inculpatul a afirmat că nu știe motivul pentru care aceasta a făcut astfel de declarații. În prezent partea vătămată l-a blocat pe toate platformele de comunicare după ce i-a spus că nu este tatăl copilului, de atunci nu au mai vorbit.

De către partea acuzării au fost administrate următoarele probe susținerea acuzațiilor formulate în privința lui Lungu Veaceslav:

Partea vătămată, **********, fiind audiată în condițiile art. 110[1] Cod de procedură penală la faza urmăririi penale, a declarat că locuiește cu mama, tata și două surori, este în clasa VIII-a. Cunoaște din ce motiv este în ședința de judecată. În luna noiembrie 2023 a ieșit și s-a dus la un prieten acasă. S-a dus cu Lungu Veaceslav în altă cameră și au întreținut raport sexual, era seara, aceasta a fost în satul Borceag. Lungu Veaceslav are 20 ani. El știa că ea avea 15 ani, a avut în seara ceaia doar un raport sexual. După ce a fost la medic și a mai stat la el, a mai avut două ori rapoarte sexuale, în ianuarie 2024. După raportul sexual a fost la ginecolog și a trecut ecografia și i-a arătat că este însărcinată. Concret lui Lungu Veaceslav i-a spus câți ani are. Raportul sexual a fost benevol. Cu Lungu Veaceslav este din același sat. S-au întâlnit 5 luni până în ianuarie, în august ea a venit din Italia, dar el a plecat în Germania. În luna noiembrie el a fost plecat, din august până în noiembrie 2023 el a fost acasă, dar nu este sigură dacă a fost acasă. În casa unde a întreținut raportul sexual era iubita lui Nicoleta Nimirenco și Jora Păduraru, era și fratele de a lui Jora și încă o persoană. Lui Lungu Veaceslav i-a comunicat la sfârșitul lunii decembrie că este însărcinată. A mai întreținut raport sexual și cu altcineva, în luna mai 2023, cu Iuri Bogdan, din satul Burlac, cu Iurii a avut doar o dată raport sexual. Din noiembrie a avut relații sexuale doar cu Lungu Veaceslav. Bogdan Iurii știa ce vârstă are, ********** atunci avea 14 ani, a făcut cunoștință cu în parc, el a întrebat-o câți ani are și ea i-a spus că are 14 ani.

În ședința de judecată au fost audiați în calitate de martori din partea acuzării.

Martorul acuzării *****Ana, a declarat în cadrul ședinței de judecată că partea vătămată ********** este fiica ei. Îl cunoaște pe inculpat, este consăteanul său. În luna februarie 2023, fiica sa a făcut un test de sarcină, care a ieșit pozitiv. Testul a fost realizat la sora inculpatului, Lungu Maria, cu care fiica martorei era colegă de școală și prietenă. Ulterior, o rudă a inculpatului a contactat-o pentru a veni să își ia fiica acasă, deoarece aceasta se temea să se întoarcă acasă. S-a deplasat domiciliul inculpatului și și-a luat fiica, însă nu a întrebat-o cine este tatăl copilului, deoarece rudele inculpatului i-au spus. Inculpatul a recunoscut ei că el este tatăl copilului și și-a cerut scuze pentru situația creată, inculpatul și-a exprimat dorința de a păstra copilul și de a forma o familie. Dînsa a dorit ca partea vătămată să facă avort, dar aceasta a insistat să păstreze sarcina. După aflarea veștii despre sarcină, cei doi s-au pus la evidență medicală. Inculpatul a luat-o pe fiica sa la domiciliul său, unde au locuit împreună câteva zile. Ulterior, în urma unei investigații ecografice, s-a constatat că fătul avea probleme de sănătate, motiv pentru care s-a decis întreruperea sarcinii, iar partea vătămată s-a întors acasă. Fiica sa i-a povestit că a întreținut un raport sexual cu inculpatul în satul Borceag, la ziua de naștere a colegei sale, Nicoleta Climicenco. Aceasta i-a spus că a avut un singur raport sexual cu inculpatul. Sora inculpatului este mai mică decât fiica sa cu unu sau doi ani și că învăța la aceeași școală. Nu cunoștea despre existența unei relații de prietenie între fiica sa și inculpat. Partea vătămată este o persoană introvertită și nu știa că aceasta avea o relație apropiată cu inculpatul. Înainte de efectuarea investigației ecografice, fiica sa i-a spus că tatăl copilului este Lungu Veaceslav. Nu a discutat cu fiica sa despre motivul pentru care inculpatul neagă paternitatea, deși

există o neconcordanță între date. Inculpatul a declarat în prezența fiicei sale că raportul sexual a avut loc pe data de 10 noiembrie 2023 și consideră că termenul sarcinii corespunde acestei date. Consideră că fiica sa este fizic dezvoltată conform vârstei ei, având o greutate de aproximativ 60-65 kg. În noiembrie 2023, aceasta avea o greutate corespunzătoare vârstei. A mai precizat că fiica sa i-a spus că este prea severă cu ea și, din această cauză, s-a simțit mai liberă în acțiunile sale. Nu a întrebat-o pe fiica ei dacă, în momentul raportului sexual, cunoștea vârsta inculpatului, însă acesta i-a spus că partea vătămată era conștientă de vârsta lui. Nu a întrebat fiica sa dacă i-a spus inculpatului ce vârstă avea în acel moment. Până în luna noiembrie 2023, nu îl cunoștea personal pe inculpat, deoarece acesta pleca periodic din sat. Nu a discutat cu fiica sa despre cât de bine îl cunoștea pe inculpat înainte de noiembrie 2023. Fiica sa i-a spus că relația cu inculpatul a început în septembrie 2023, dar nu știe cât de des se întâlneau înainte de luna noiembrie. În ceea ce privește activitatea fiicei sale pe rețelele de socializare, a confirmat că aceasta deține conturi pe Instagram și Facebook, unde are fotografii și datele sale de naștere. Nu cunoaște dacă inculpatul și fiica sa aveau prieteni comuni. S-a deplasat personal pentru a-și lua fiica de la ziua de naștere a Nicoletei Climicenco.

Martorul acuzării Iurașco Adnana, a declarat în cadrul ședinței de judecată că, inculpatul Lungu Veaceslav este la evidență la medicul de familie. Partea vătămată la fel este pacientă a aceluiași medic, fiind înregistrată pe sectorul său. Martora nu își amintește data exactă, dar presupune că ar fi fost în perioada 2023-2024, când partea vătămată, împreună cu mama sa, *****Ana, s-a prezentat cu suspiciunea unei amenoree, lipsa ciclului menstrual, ceea ce a dus la presupunerea unei sarcini. În timpul consultației, minora a confirmat că a avut un raport sexual, iar la întrebarea despre identitatea tatălui copilului, aceasta l-a menționat pe inculpat. Medicul a insistat ca inculpatul să fie prezent în oficiul său pentru a discuta situația. S-au explicat aspectele legate de posibila sarcină și s-au întocmit documentele necesare, inclusiv cartela de gravidă. S-a stabilit termenul probabil al sarcinii, care a fost consemnat în cartela medicală. Inculpatul a recunoscut că a avut un raport sexual cu minora și a confirmat că era conștient de vârsta acesteia. Data prezentării părții vătămate este consemnată în cartela medicală, dar nu își amintește data ultimei zile de ciclu comunicată de pacientă. L-a întrebat pe inculpat dacă este conștient de vârsta minorei, iar acesta a răspuns afirmativ. Nu l-a întrebat pe inculpat când a avut loc raportul sexual cu partea vătămată. Partea vătămată este dezvoltată fizic conform vârstei sale.

Cu referire la **martorul acuzării Bostan Veronica**, deși au fost întreprinse măsuri pentru asigurarea prezenței acestuia, materialele acumulate au confirmat imposibilitatea aducerii acesteia în sala de ședință. Fiind pusă în discuție renunțul procurorului de la această probă, participanții la proces au fost de acord, astfel instanța de judecată a dispus continuarea examinării cauzei penale fără a audia martorul Bostan Veronica deoarece în termenul oferit acuzării, nu a putut asigura această probă.

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi cercetate nemijlocit în faţa instanței:

Proces verbal cu privire la constatarea infracțiunii din data de 08.02.2024, prin care s-a stabilit că Lungu Veaceslav a întreținut relații sexuale cu minora ********** locuitoare a satului *****. /f.d.03/.

Buletinul de identitate, eliberat pe numele părții vătămate ********, născută la data de 27.10.2008. /f.d.8/.**

Raport de constatare nr. 202411P0073 din 07.02.2024, potrivit concluziei, conform examinărilor minorei NU ***, anul nașterii 2008, careva leziuni corporale la nivelul**

corpului și organelor genitale, anus nu au fost depistate. La examinarea medico-legală ginecologică s-au depistat rupturi himenale vechi- himen deflorat. /f.d.14-15.

Raport de expertiză judiciară nr.202411D0066 din data de 13.03.2024, prin care se atestă faptul că minora ********** a.n.*****este însărcinată cu evidența de 15 săptămâni. /f.d.88-90/.

Din partea apărării s-a solicitat administrarea probelor apărării în cadrul examinării cauzei penale prin audierea martorului Păduraru Gheorghe, Climenco Anatolie, Rusu Maria.

Martorul apărării Păduraru Gheorghe, în cadrul ședinței de judecată a declarat că, inculpatul este prietenul lui, pe partea vătămată a avut ocazia să o vadă de câteva ori. Pe Climicenco Nicoleta o cunoaște, fiind prezentă împreună cu inculpatul la ziua de naștere a acesteia în anul 2023. La eveniment au mai fost prezenți Anatolie Climicenco, soția sa Elena Balcan, Cold Victoria și, ulterior, **********. Inculpatul și partea vătămată nu s-au retras în alte camere, deoarece nu a existat o astfel de posibilitate. Nu a văzut inculpatul împreună cu partea vătămată până în noiembrie 2023. Partea vătămată a sosit la Nicoleta împreună cu Victoria, deoarece erau prietene. Nicoleta împlinea 14 ani la acea vreme. În octombrie 2023, dînsul a revenit împreună cu inculpatul acasă, după ce au plecat în străinătate în august. ***** a petrecut aproximativ o oră la petrecerea de ziua de naștere, după care a sosit mama acesteia și a luat-o. ***** a fost așezată lângă celelalte fete. În acea seară, au fost servite două pahare de bere, însă nu este sigură dacă fetele au consumat. Părinții sărbătoritei nu se aflau acasă în timpul petrecerii. ***** nu a părăsit camera în tot timpul în care a fost prezentă. Ulterior, a auzit că ***** a rămas însărcinată, fără a cunoaște identitatea tatălui, dar a auzit că se face vinovat Lungu Veaceslav. Nu a observat inculpatul discutând cu partea vătămată și că nu l-a întrebat pe Lungu Veaceslav dacă este tatăl copilului.

Martorul apărării Chilimicenco Anatolie, în cadrul ședinței de judecată a declarat că inculpatul este verișorul lui. Chilimicenco Nicoleta a.n. 06.11.2008, este nepoata sa, care în prezent are 16 ani. În noiembrie 2023 la ziua de naștere a Nicoletei, era el împreună cu soția sa, inculpatul, Păduraru Gheorghe, Nicoleta, Vadim Chilimicenco și ***** Munteanu. Partea vătămată, ********** venise la semi finalul zilei de naștere și nu a stat mult deoarece venise mama acesteia cu mașina și a luat-o acasă. Nu a observat ca în timpul zilei ********** și Lungu Veaceslav să iasă din cameră, nici nu era o altă cameră unde puteau să meargă împreună. Nu i-a văzut anterior pe partea vătămată și inculpatul împreună. Nicoleta li-o prezentase tuturor pe ***** în acea zi. Este locuitor al satului Borceag, dar anterior nu a cunoscut-o pe *****, la zi de naștere a fost invitat împreună cu inculpatul. La zi de naștere ***** s-a așezat lângă Nicoleta, timp de o oră nu au ieșit de loc din cameră, până a venit mama Patriciei acesta nu a ieșit. Consideră că inculpatul nu a cunoscut-o pe partea vătămată în noiembrie 2023 din motiv că Nicoleta a prezentat-o la ziua de naștere la toți. Din sat a auzit că ***** a fost însărcinată și despre faptul că Lungu Veaceslav se face vinovat, cunoaște că el nu este tatăl copilului deoarece ei atunci la zi de naștere abia făcu-se cunoștință. Nu cunoaște când a fost conceput copilul. Lungu Veaceslav a negat faptul că el este tatăl copilului.

Martorul apărării Rusu Maria, în cadrul ședinței de judecată a declarat că, este mama inculpatului Lungu Veaceslav. Pe partea vătămată o cunoaște din sat, însă prima dată a văzut-o în luna ianuarie 2024, când a mers la domiciliul acesteia pentru a o lua la ei acasă. Motivul pentru care au luat această decizie a fost faptul că partea vătămată afirmase că este însărcinată cu copilul lui Veaceslav, iar familia a dorit să o aducă la ei pentru a evita comentariile din partea comunității. După ce partea vătămată a fost adusă acasă, a doua zi aceasta a fost dusă la un

control ecografic (UZI), unde s-a stabilit că sarcina avea un termen de 15 săptămâni. În urma acestui rezultat, a întrebat-o partea vătămată dacă copilul este într-adevăr al lui Veaceslav. Calculând termenul sarcinii raportat la ziua de naștere a Nicoletei, din noiembrie 2023, și-a amintit că fiul său plecase în Germania în august și revenise acasă abia la sfârșitul lunii octombrie 2023. Până în august, fiul său nu ar fi avut cum să o cunoască pe *****, întrucât acesta pleca periodic peste hotare. ***** locuiește la o distanță considerabilă de casa lor și că partea vătămată a stat la ei timp de două zile, după care mama acesteia a venit și a luat-o. Conform calculelor efectuate de ea personal, partea vătămată ar fi fost deja însărcinată în perioada 19-20 octombrie, dar fiul său s-a întors în țară în intervalul 25-29 octombrie. Fiica sa, Iulia, i-a arătat o fotografie din telefon, în care fiul său și partea vătămată se aflau pe un pat, iar Veaceslav era îmbrăcat într-un maiou. Fiul său a cunoscut-o pe partea vătămată în luna noiembrie 2023, însă, conform fotografiei, relația dintre cei doi ar fi început după doar două zile de la această întâlnire. În ceea ce privește vârsta părții vătămate, a afirmat că Veaceslav nu cunoștea câți ani avea aceasta. Totodată, când a fost întrebat despre vârsta părții vătămate, Veaceslav ar fi răspuns că nu știe, la fel cum nu cunoștea nici ocupația acesteia.

Cu privire la aprecierea probelor şi încadrarea juridică a faptelor constatate.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.*

Alineatul (3) al aceluiaşi articol *stabileşte că organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.*

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate în modul corespunzător.* Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să

se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului Lungu Veaceslav i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzației, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit, cu participarea apărătorului, într-o limbă accesibilă acestuia sau cu participarea unui interpret, iar în contextul aducerii la cunoștință a acuzațiilor, nu au fost ridicate obiecții din partea apărării.

În corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din cauza Albert împotriva României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, pct. 61).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile", or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.*

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Codul de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește*

elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, Lungu Veaceslav, în perioada de timp a lunii noiembrie a anului 2023, data nefiind stabilită de organul de urmărire penală, în scopul de a întreține un raport sexual a dus-o pe minora ********** născută la *****despre care cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani într-o cameră a domiciliului unui prieten de al său situat în satul ***** și în mod benevol a întreținut un raport sexual în formă normală cu **********.

Potrivit doctrinei juridice <u>obiectul juridic special</u> al infracțiunii prevăzute de art.174 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală a persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani, obiectul material în cazul din speță, constituind corpul victimei, la caz, corpul părții vătămate **********, care nu a atins vârsta de 16 ani, la data comiterii infracțiunii.

<u>Latura obiectivă</u> în cazul din speță a fost exprimată în fapta prejudiciabilă manifestată prin raport sexual normal săvârșit cu consimțământul victimei. Infracțiunea prevăzută la art.174 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul începerii raportului sexual.

Prin noțiunea de raport sexual se înţelege un act sexual normal dintre un bărbat şi o femeie.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate minore **********, care a fost audiată la etapa urmăririi penale, în condiții speciale, de către judecătorul de instrucții, declarațiile reprezentantului legal al minorei *****Ana, declarațiile martorilor și probele materiale se confirmă latura obiectivă în acțiunile inculpatului.

Faptul că Lungu Veaceslav și partea vătămată au întreținut raport sexual, în mod benevol, ultima nefiind forțată, exprimându-și în mod liber acordul, rezultă chiar din declarațiile acestora.

Astfel, partea vătămată, audiată în condițiile art. 110^1 Cod de procedură penală a declarat că, *,, În luna noiembrie 2023 a ieşit şi s-a dus la un prieten acasă. S-a dus cu Lungu Veaceslav în altă cameră și au întreținut raport sexual, era seara, aceasta a fost în satul Borceag. Lungu Veaceslav are 20 ani. El știa că ea avea 15 ani, a avut în seara ceaia doar un raport sexual., .., Concret lui Lungu Veaceslav i-a spus câți ani are. Raportul sexual a fost benevol. Cu Lungu Veaceslav este din același sat. S-au întâlnit 5 luni până în ianuarie, în august ea a venit din Italia, dar el a plecat în Germania".*

Suplimentar declaraţiile martorilor denotă aceleași circumstanțe stabilite supra, astfel martorul acuzării *****Ana, a declarat în cadrul ședinței de judecată că *,,În luna februarie 2023, fiica sa a făcut un test de sarcină, care a ieşit pozitiv. Testul a fost realizat la sora inculpatului, Lungu Maria, cu care fiica martorei era colegă de școală și prietenă., .., Inculpatul a recunoscut ei că el este tatăl copilului și și-a cerut scuze pentru situația creată, inculpatul și-a exprimat dorința de a păstra copilul și de a forma o familie., .., Inculpatul a luat-o pe fiica sa la domiciliul său, unde au locuit împreună câteva zile., .., Fiica sa i-a povestit că a întreținut un raport sexual cu inculpatul în satul Borceag, la ziua de naștere a colegei sale, Nicoleta Climicenco., .., Inculpatul a declarat în prezența fiicei sale că raportul sexual a avut loc pe data de 10 noiembrie 2023 și consideră că termenul sarcinii corespunde acestei date., .., Fiica sa i-a spus că relația cu inculpatul a început în septembrie 2023, dar nu știe cât de des se întâlneau înainte de luna noiembrie. În ceea ce privește activitatea fiicei sale pe rețelele de socializare, a confirmat că aceasta deține conturi pe Instagram și Facebook, unde are fotografii și datele sale de naștere.*

Din declarațiile martorului acuzării Iurașco Adnana, instanța a mai constat că, *,,partea vătămată, împreună cu mama sa, *****Ana, s-a prezentat cu suspiciunea unei amenoree,*

respectiv lipsa ciclului menstrual, ceea ce a dus la presupunerea unei sarcini. În timpul consultației, minora a confirmat că a avut un raport sexual, iar la întrebarea despre identitatea tatălui copilului, aceasta l-a menționat pe inculpat. Inculpatul a recunoscut că a avut un raport sexual cu minora și a confirmat că era conștient de vârsta acesteia... De asemenea, medicul a confirmat că l-a întrebat pe inculpat dacă este conștient de vârsta minorei, iar acesta a răspuns afirmativ"...

Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului Lungu Veaceslav a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanţa de judecată apreciază că vinovăţia inculpatului în şedinţa de judecată s-a confirmat pe deplin, iar acesta urmează a fi recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal comisă în lunii noiembrie a anului 2023.

Latura subiectivă a infracțiunii examinate se exprimă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. Motivul infracțiunii se concretizează, de cele mai dese ori, în năzuința făptuitorului de a-și satisface necesitățile sexuale.

Din conţinutul art. 17 Cod penal reiese că *se consideră că infracţiunea a fost săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conştient, survenirea acestor urmări.*

În urma analizei probelor, inculpatul a acţionat cu intenţie directă în situaţia dată, fapt confirmat integral prin probele examinate în cadrul cercetării judecătoreşti, știind cu certitudine că partea vătămată nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Subiectul infracțiunii prevăzută la art.174 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii avea împlinită vârsta de 16 ani.

Potrivit art. 21 alin. (1) Cod penal, *sunt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvârşirii infracţiunii, au împlinit vârsta de 16 ani.*

Analizând probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Lungu Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal, a fost dovedită.

Standardul dincolo de orice îndoială rezonabilă (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar a fost inculpatul Lungu Veaceslav.

Prin urmare, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Lungu Veaceslav pe componența de infracțiune prevăzută de art. 174 alin. (1) Cod penal a fost corect calificată după indicii calificativi, raportul sexual altul decît violul, actele de penetrare vaginală, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vîrsta de 16 ani.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanţa o apreciază ca o metodă de apărare şi un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală şi art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declaraţii.

În aceste condiţii, instanţa respinge poziţia inculpatului, care denotă o situaţie firească de apărare, iar totodată incertă, prin invocarea unei situaţii eronate, potrivit căreia ultimul nu ar fi comis fapta.

Având în vedere că art. 174 din Codul penal prevede protecția inviolabilității sexuale pentru copii sub 16 ani, indiferent de nivelul de maturitate a părții vătămate, consimțământul acesteia este lipsit de relevanță, or, ultima încă nu avea libertatea sexuală. Mai mult, inculpatul nu poate fi considerat ca fiind de bună credință și indus în eroare, or, au fost depistate suficiente circumstanțe care îi permiteau să cunoască că partea vătămată nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Instanța de judecată notează că inculpatul nu a putut explica în ședința de judecată din ce motiv partea vătămată a indicat direct că inculpatul i-a cunoscut cu certitudine vîrsta în ziua cînd au avut raportul sexual, acest fapt fiind susținut și de martorul Iurașco Adnana, care a declarat în cadrul ședinței de judecată că, inculpatul a recunoscut că a avut un raport sexual cu minora și a confirmat că era conștient de vârsta acesteia.

Relevant este și faptul că, deși inculpatul a negat faptul că a cunoscut vîrsta părții vătămate cînd a comis infracțiunea, instanța de judecată nu poate trece cu vederea faptul că inculpatul este consăteanul părții vătămate, ambii au învățat într-o școală, ultimul a finisat instituția de învățămînt cu mult timp înaintea părții vătămate, ceea ce denotă că urma să fie conștient că este mult mai matur decît partea vătămată și pînă a intra în raport sexual cu dînsa, urma să se intereseze de vîrsta ei. Mai mult, din probele materiale este cert că partea vătămată era în relații de prietenie cu sora inculpatului și reieșind din vîrsta surorii inculpatului era și mai evidentă pentru inculpat vîrsta părții vătămate.

Instanța apreciază critic declarațiile martorilor Păduraru Gheorghe și Chilimicenco Anatolie precum că inculpatul nu s-a retras în altă cameră cu partea vătămată, deoarece acesti martori sunt prietenul și ruda inculpatului și este evidentă poziția acestora de a ușura situația inculpatului și de a duce în eroare instanța de judecată prin denaturarea adevărului.

Cu referire la declarațiile martorului Rusu Maria, mama inculpatului, la fel instanța de judecată le va aprecia critic, fiind evidentă poziția acesteia de a a-și apăra fiul de o condamnare.

Cu referire la argumentul apărării precum că organul de urmărire penală nu a stabilit data concretă cînd a avut loc presupusa infracțiune, dar s-a indicat perioada comiterii infracțiunii luna noiembrie 2023, instanța menționează că acest argument nu este temei de a emite o sentință de achitare în privința inculpatului dat fiind faptul că este cert dovedit faptul că infracțiunea a fost comisă de inculpat în perioada noiembrie 2023, fapt ce rezultă din coroborarea tuturor probelor administrate în cursul cercetării judecătorești.

Nu poate fi reținut argumentul apărării precum că nimeni din martori nu a confirmat faptul că partea vătămată s-ar fi retras într-o cameră cu inculpatul la ziua de naștere, care a avut loc la data de 06.11.2023 și că partea vătămată ar fi fost luată acasă de mama ei, or, instanța a dat

apreciere declarațiilor martorilor apărării în prezenta sentință și a menționat faptul că declarațiile martorilor apărării nu sunt veridice deoarece au scop să denatureze adevărul.

Mai mult, din analiza declarațiilor părții vătămate, fixate la fila dosarului 96, ultima nici nu indică direct că raportul sexual ar fi avut loc la ziua de naștere, la data de 06 noiembrie 2023, ultima a indicat faptul că raportul sexual a avut loc la domiciliul unui prieten de al inculpatului, amplasat în satul Borceac raionul Cahul, eveniment reflectat și în ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului.

Cu referire la argumentele apărării precum că partea vătămată indică eronat la perioada de timp de cînd se cunosc, instanța menționează faptul că nici nu sunt relevante aceste declarații ale părții vătămate cu privire la perioada exactă cît au avut o relație de prietenie, relevant fiind faptul că infracțiunea a avut loc și a fost comisă de inculpat în perioada noiembrie 2023.

Astfel, instanța notează că deși inculpatul a negat vina de cele comise, vinovăția acestuia de comiterea faptei incriminate a fost probată în totalitate, iar în susținerea celor expuse instanța nemijlocit reține probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum și declarațiile părții vătămate minore, reprezentantului legal al acesteia, declarațiile martorului și concluzia rapoartelor de expertiză judiciară efectuate pe caz sunt consecutive, logice, se coroborează între ele și se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală, iar careva circumstanțe care ar pune la îndoiala credibilitatea acestor declarații (cum ar fi relații ostile, sau cointeresarea în condamnarea inculpatului) – nu au fost stabilite.

În conjunctura infracţiunii prevăzute de articolul incriminat, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanţa apreciază că inculpatul își dădea seama de caracterul ilegal al faptelor sale, a prevăzut rezultatul faptelor sale şi l-a urmărit prin săvârşirea acestor fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

Instanța a administrat un material probator amplu pe baza căruia a constatat starea de fapt, precum şi vinovăţia inculpatului.

Aşadar, rezultând din toate probele expuse şi apreciindu-le din punct de vedere a pertinenţei, concludenței, utilităţii şi veridicităţii lor, examinându-le în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, instanța de judecată vine să respingă versiunea inculpatului susținută de apărare privind emiterea unei sentințe de achitare pe motivul că acesta nu a cunoscut că partea vătămată este minoră, nu și-a găsit temeinicia şi nu este suficient, pentru pronunţarea sentinţei de achitare, atîta timp cît nu au fost aduse probe ori nu sunt invocate împrejurări credibile care ar răsturna probatoriu administrat de către acuzare întru confirmarea vinovăţiei inculpatului de către apărare nu a fost prezentat.

Din toate probele administrate în cauză, instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Conform art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Individualizarea pedepsei inculpatului.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în*

numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În acelaşi rând, instanța de judecată menționează că, conform art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului Cod. Aşadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancţiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice şi prevederile Părţii generale a Codului penal, în special a dispoziţiilor art. 90 Cod penal.*

Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

La individualizarea pedepsei, instanţa se va raporta la dispoziţiile legal citate precum şi la circumstanţele personale privitoare la persoana şi conduita inculpatului, astfel pedeapsă stabilită inculpatului va corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Instanța de judecată ia în considerație că infracțiunea săvârșită de inculpat dezvoltă un grad ridicat de pericol social, concretizat în modul și mijloacele săvârșite a actelor materiale ce compun latura complexă obiectivă a infracțiunii săvârșite, împrejurările în care a fost comisă, urmările produse cât și aspectul că, inculpatul era în cunoștință de cauză de consecințele unor astfel de fapte antisociale.

Astfel, instanța mai menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționat aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii cât și după aceasta, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii.

La examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că circumstanțe atenuante în baza art. 76 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, circumstanțe agravante au fost stabilite, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului care, anterior a comis infracțiuni /f.d.112, 113/, conform cazierului contravențional, Lungu Veaceslav a fost tras la răspundere contravențională pentru o singură dată, care statutul sancțiunilor contravenționale fiind „achitat”/f.d. 114/, la evidenţa medicilor narcolog şi psihiatru nu se află /f.d.118-120/, conform caracteristicii se caracterizează pozitiv. /f.d.115/.

Fapta săvârșită de Lungu veaceslav prevăzută la art. 174 alin.(1) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani, iar raportat la prevederile art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave.

Conform art. (3^1) Cod penal *La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care au săvîrşit infracţiune la vîrsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanţa, ţinînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită. Necesitatea aplicării* pedepsei în *limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.*

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de reeducare socială a inculpatului, luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior a mai comis infracțiuni și nu a conștientizat consecințele, apreciind circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracțiunii, reieșind din limita prevăzută de pedeapsa infracțiunii constatate instanța consideră că în privința acestuia, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

În dezideratul stării de fapt, instanța de judecată totuși consideră de cuviință de a oferi inculpatului o șansă de reabilitare în fața societății, având în vedere conglomeratul de circumstanțe constatate, dar și faptul că executarea reală a pedepsei închisorii este inoportună și neproporțională în raport cu infracțiunea comisă, cât și urmările prejudiciabile survenite.

La același capitol, instanța de judecată menționează că dispunerea executării pedepsei închisorii în locurile de recluziune față de inculpatul Lungu Veaceslav ar constitui o încălcare a principiului proporționalității pedepsei penale în raport cu gravitatea faptei, și cu atât mai mult, având în vedere caracterul acțiunilor infracționale, dar și urmările acestora, astfel că oferirea

inculpatului posibilității corijării fără supunerea executării pedepsei real, nu sunt de natura de a crea o impresie de evitare ușoară a pedepsei pentru inculpat, ci au tendința de a-l trece pe calea corijării și reeducării.

Prin prisma acestui cadru normativ de referință, instanța relevă că condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la: pedeapsa aplicată şi natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul nu poate fi atins şi fără executarea acesteia. Condiții cu privire la pedeapsa aplicată şi natura infracțiunii. Mai mult în accepțiunea dispozițiilor alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe o anumită durată, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie și concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar şi fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârşirea faptei, după săvârşirea faptei, în timpul judecății, precum şi alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătoreşti. După cum rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 174 alin.1 Cod penal și art. 16 Cod penal, componența infracțiunii săvârșită de inculpat se atribuie la categoria celor mai puțin grave și ca urmare sunt pasibile aplicării la caz dispozițiile art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului Lungu Veaceslav va fi pe deplin atins, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 3 ani, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici raţională şi nici proporţională acţiunilor comise de către aceasta.

Sub acest aspect, instanța de judecată reţine cazul Perez versus Franţa, în care CtEDO a constatat că Convenţia Europeană nu oferă un drept la „răzbunarea privată" sau la actio popularis. Or, actul infracţional nu generează contra obligaţia juridico-penală a victimei de a pedepsi infractorul, societatea contemporană refuzând să practice legea talionului, în favoarea unei justiţii echitabile. Pentru partea vătămată actul infracţional generează obligaţia juridico-civilă de a pretinde şi de a recupera prejudiciul material şi moral cauzat ei, în primul rând, de la infractor şi, în al doilea rând, în condiţiile legii, de la stat.

De continuare instanța de judecată va dispune ca controlul asupra comportamentului inculpatului pe perioada de probațiune să fie exercitat de către Biroul de Probațiune din raza de domiciliu al condamnatului.

Totodată, instanța de judecată va pune în sarcina inculpatului Lungu Veaceslav obligațiunea de a nu-și modifica domiciliul, fără înștiințarea Inspectoratului Național de Probațiune, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, în vederea executării corecte a sancțiunii penale numite.

Rezumând cele expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia reţine că, atingerea scopului pedepsei numite lui Lungu Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, se va asigura prin aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiunea componenței infracțiunii comise, fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendare pe un termen de probațiune care va asigura scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului.

Având în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal umanismul legii penale și, acordând deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 CP, instanța de judecată ajunge la concluzia că, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, cât și prevenția vor fi atinse prin aplicarea pedepsei nominalizate supra.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) din Codul de procedură penală, *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.*

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpatul Lungu Veaceslav în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1088, 00 lei pentru efectuarea raportului de constatare și raportul de expertiză judiciară.

Potrivit art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, *Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.*

Instanța relevă și faptul că, potrivit art. 227 alin. (2) pct.5) din Codul de procedură penală, *Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.*

Articolul 229 alin. (1) al Codului de procedură penală, indică că, *Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.*

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) din Codul de procedură penală, *Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.*

Iar potrivit art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, *Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.*

Or, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Instanța de judecată notează că urmărirea şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Din conținutul normelor sus-citate, instanța constată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, una legală, or, instanța nu a constatat temeiuri rezonabile de eliberare a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare pe caz, iar suma de 1088, 00 lei nu reprezintă o povară financiară exagerată ce ar pune în dificultate inculpatul, astfel că, cheltuielile judiciare urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Corpuri delicte nu sunt.

Acţiune civilă nu a fost înaintată.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște Lungu Veaceslav, IDNP ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal şi i se aplică pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 3 /trei/ ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisori stabilite lui Lungu Veaceslav sub formă de închisoare pe un termen de 3 /trei/ ani, în penitenciar de tip semiînchis, a o suspenda condiționat pe un termen de probațiune de 3 /trei/ ani, dacă în termenul dat Lungu Veaceslav nu va comite o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra comportamentului lui Lungu Veaceslav pe perioada de probațiune urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune din raza de domiciliu al condamnatului.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, a-l obliga pe Lungu Veaceslav să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de Probațiune din raza de domiciliu.

Se admite cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și se încasează din contul lui Lungu Veaceslav în beneficiul bugetului de stat cheltuielile judiciare în sumă de 1088, 00 lei.

Sentinţa este cu drept de apel în Curtea de Apel Sud, sediul Cahul în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Inga Gorlenco**